

kastede. At den ærede Ordfører bringer de Ændringsforslag, som Landstinget har forkastet, frem som Anker imod Landstinget, viser, i hvilken Forlegenhed den ærede Ordfører i Virkeligheden har været for at finde Anker imod Landstinget i denne Sag. Med Spørgsmaalet om, at Retten til at faa statistiske Oplysninger er bleven indskrænket, forholder det sig saaledes, at denne Ret ikke er bleven indskrænket ud over, hvad statistisk Bureau sætter Pris paa, men hele denne Bestemmelse om Statistik i denne Lov er jo Loven ganske uvedkommende. Den er kommen til som et Ønske fra statistisk Bureau, et Ønske, som man i øvrigt fremsætter ved en hel Række af andre Love. Der ønskes en Bestemmelse i Loven, som kan give Adgang til at faa statistiske Oplysninger. At dette er blevet formuleret noget anderledes i det andet Ting, er en ganske irrelevant Sag. Der kan faas de Oplysninger, som statistisk Bureau ønsker, og hele dette Spørgsmaal har intet som helst med en Fabrik- og Værkstedsløvgivning at gøre. Hvis Landstinget havde modsat sig denne Bestemmelse, vilde det have været mig ganske umuligt at gøre Modstand mod et Forslag om at lade den gaa ud. At Lokalernes Beskaffenhed i Henhold til kommunale Vedtægter ikke nu længere falder ind under Tilsynets Virksomhed, er en Misforstaaelse fra den højtærede Ordførers Side. Den hele Virksomhed er Polititilsyn undergivet, og det angaar ikke Lokalernes Beskaffenhed. Det er en Handelsvirksomhed, der kan blive Tale om, og det er særlig en Virksomhed, som foregaar under aaben Himmel og ikke en Virksomhed, som foregaar i Lokaler, for hvilke overhovedet Fabriklovgivningens Forskrifter kunne gøres anvendelige. Den ærede Ordfører har oftere udtalt, senest for 8 Dage siden, at det var Mælkedrengene, man søgte at beskytte ved denne Bestemmelse, og der kan jo i den Henseende ikke være Tale om Lokalernes Beskaffenhed. Det er ganske simpelt en begrænset Arbejdstid, man ønsker inden for de for de 18aarige i øvrigt fastsatte Grænser. Det er en Anke, som den ærede Ordfører ganske sikkert kunde have sparet. At Maskinbeskyttelseslovens Udvidelse er udgaaet, er noget, om hvis Nødvendighed jeg har udtalt mig her ved

3die Behandling. Vi kunne ikke i denne Lov indføre en Forandring af den anden Lov, og man maa desuden sige, at for det ene Punkts Vedkommende er det uden nogen som helst Betydning og for det andet Punkts Vedkommende skadeligt for unge Arbejderes Uddannelse. Justitsministeriet er den Administrationsgren, som har Maskinbeskyttelsesloven under sig, og det har lige saavel som Fabrikinspektionen modsat sig, at vi paa den Maade grebe ind i en anden Lov paa dette Punkt. Men dertil kommer, at det er saa langt fra at være rigtigt, hvad den ærede Ordfører sagde, at Beskyttelsen blev ringere ved den af Landstinget her efter mit Ønske foreslaaede Udeldelse, at man tværtimod ved i Folketingets Forslag at ophæve paagældende Paragraf i Maskinbeskyttelsesloven vil have borttaget Beskyttelsen fra voksne Arbejdere, nemlig ved at ophæve Paragraffen, idet man indfører, at den her kun skulde gælde for de unge Mennesker. Allerede af den Grund var det nødvendigt, at man ikke ophævede den.

Hvad Barnefaderens Forpligtelse angaar, gaar jeg vel ikke den ærede Ordfører for nær ved at udtale, at han aldrig har været med til at stille Forslag i saa Henseende. Han har slet ikke haft nogen Tilbøjelighed for den Bestemmelse, som Landstinget nu har ladet gaa ud, efter ogsaa at have indhentet Erklæring af Justitsministeriet, under hvilket Loven sorterer, om, at den Bestemmelse vilde kunne føre til ganske overordentlige Vanskeligheder i Fortolkningen angaaende Forholdet mellem paagældende og Kommunen. Naar Kvinden søgte Fattigvæsenets Hjælp, saa kunde det nok lade sig gøre, for saa kunde jo Fattigvæsenet bagefter faa Halvdelen hos Barnefaderen. Men hvis hun først søgte til Barnefaderen og fik hans Hjælp, vilde Forholdet blive meget uklart over for det kommunale Fattigvæsen. Men i ethvert Tilfælde er Bestemmelsen af den Art, at den slet ikke hører hjemme i denne Lov, den er indsat her ved 3die Behandling uden nærmere Undersøgelse, den hører hjemme i et Tillæg til Fattiglovgivningen og maa da ganske anderledes gøres til Genstand for Overvejelse, end den ærede Ordfører og de Medlemmer af Udvalget, der have ønsket denne Forandring, have